

По нéколоико ма́ло днí, гáви са прóпбни во грáдъ Грéдецъ нéкоемъ монахъ Іменемъ Івсифъ, родомъ Ресийинъ. Си бáше смиренъ и ѿ всéкіа мýрскїа вéши воздéржанъ, постомъ и млтвю бодрень, вгв оúгоденъ, и мнaше томъ видéніе да не е нéкое прелішніе. Дрøгáм ноци паки гáви са прóпбни и рече: Івсифъ: послáшай, пойди оу вéрхъ Шбловъ и тamo ѿбрáчиши моши принесéн вити оу монастыръ Лесновски. Монахъ з'яло пристрашенъ вівъ и паки таáше прéзъ тáм ношъ; паки гáви са стыи и рече: вогомъ заповéданомъ азъ сказáх ти. И востанъ авие монахъ притеќъ покéда митрополитъ и видéніе ємъ. Митрополитъ вопроси грáждани и ѿкresнаа сéла: има ли въ нашой єпархии Шбловъ вéрхъ? И тиа рекоша: не имамо такóваго мѣста въ нашой єпархии. Писа митрополитъ по дрøгїи епíскоповъ, гдѣ и на комъ стрáна и держáва зове са Шбловъ вéрхъ, и прїиде писаніе оу Злѣтово на епíскопа. Епíскопъ видé писаніе, вопроси мѣсто ради, и казáша ємъ мѣсто, писа епíскопъ: въ нашой єпархии има Шбло вéрхъ. Извéщено би митрополитъ, и поéмъ митрополитъ Івсифа и прочиы сїеници и презвítери и кнáзи, прїешdше оу монастыръ Лесновски, сотвориша вдéніе. Бывшъ дню, поéмъ митрополитъ епíскопа, Івсифъ и монастырски егўменъ и прочиы сїениквъ и приидоша въ горю "Оловскю. Т8 ноци паки гáви са стый шїцъ Івсифъ(и) рече ємъ: близъ єсмъ тевѣ во лѣкои странѣ. И авие восторгъ ѿ сиа Івсифъ, ста на млтв. Придшедшъ дню прїиде Івсифъ реченоимъ мѣстъ, ѿбрéте моши стáго и поклони са мошемъ, и митрополитъ со епíскопомъ и егўменъ, прочиы сїеници, монаси и кнáзи. Со велика слáва и радость, исходжадаše блgoуцханіе таќоже шíпокъ кринъ блговонныи. И бывшъ пренесеніе моши оу митиръ Лесновски, многи ѿ недвгъ разлічнихъ исцѣленіе прїаша. За многа лѣта въ томъ обйтель почивáхъ моши стго, и приходжимъ съ вѣрою прокажениј ѿ дхъ нечистихъ скород помоци и исцѣленіе оулавчахъ.

Бо грáдъ Кратово имáше нéкои Ярменінъ, велий вгáтъ, не имѣаше чада, токмо єдиной дѣвіци, и тои имaше рвка деснаа сбхъ. Пришедъ во монастыръ, поклони са стиймъ мошемъ, и ѿ тога часа исцѣле рвка дѣвіцѣ. Таќоже и дрøгомъ кнáзъ исцѣле ѿтрокъ ѿ дхъ нечистихъ.

По нéколоико врёма бывшъ владéніе 8 тои дёржави и земли Михайлъ великий, кнáзъ Болгáрскїи, добрѣ оустроїваше